

Mechanika Kwantowa dla doktorantów
zestaw 12 na dzień 14.1.2013 poniedziałek
godz. 10:30, sala 128

1. Porównując ogólny wzór na propagator oscylatora harmonicznego

$$K(x_2, t_2; x_1, t_1) = \sum_{n=1}^{\infty} \psi_n(x_2) \psi_n^*(x_1) \exp\left(-\frac{i}{\hbar} E_n(t_2 - t_1)\right)$$

z jawnym wzorem na K znaleźć pierwsze dwie funkcje własne oscylatora $\psi_{1,2}$, oraz odpowiadające im energie własne E_n . W tym celu użyć dla K wzoru

$$K(x_2, t_2; x_1, t_1) = \sqrt{\frac{m\omega}{2\pi i \hbar \sin \omega t}} e^{\frac{i}{\hbar} S_{cl}},$$

gdzie działanie klasyczne zostało wyliczone poprzednio.

WSKAZÓWKA. Sposób wyznaczania wektorów własnych jest omówiony w podręczniku Feynmana Hibbsa, rozdział 8-1. Warto użyć zmiennych przeskalowanych $\xi = \sqrt{m\omega/\hbar} x$ oraz $\psi_n(x) = (m\omega/\pi\hbar)^{1/4} \phi_n(\xi)$. Zapisanie funkcji trygonometrycznych w postaci $e^{\pm i\omega T}$ pozwala na rozwinięcie K w szereg

$$K \sim e^{-i\omega T/2} (a_0 + a_1 e^{-i\omega T} + a_2 e^{-i2\omega T} + \dots).$$

2. Pokazać, że funkcja falowa dana wzorem

$$\psi(x_2, t_2) = \int_{-\infty}^{\infty} K(x_2, t_2; x_1, t_1) \psi(x_1, t_1) dx_1,$$

gdzie K jest dane jako całka po trajektoriach, spełnia równanie Schrödingera. W tym celu w rozważyć przypadek: $t_2 = t_1 + \epsilon$, gdzie ϵ jest krokiem czasowym w definicji całki po trajektoriach. Z kolei $x_1 = x_2 - \eta$. Przedyskutować związek między η a ϵ i przeprowadzić rozwinięcie w tych parametrach (Feynman Hibbs rozdział 4-1) z dokładnością do wyrazów liniowych w ϵ . Czy ta metoda pozwala odtworzyć r. Schrödingera „do kwadratu”, jeżeli rozwiniemy z dokładnością do wyrazów ϵ^2 (proszę nie wykonywać rachunków, tylko zastanowić się nad sposobem dyskretyzacji potencjału). Powtórzyć wyprowadzenie z dokładnością do wyrazów ϵ ale dla oddziaływania z polem magnetycznym.

3. Wyliczyć propagator cząstki poruszającej się po okręgu. W tym celu należy wsumować propagaor cząstki swobodnej po wszystkich możliwych „nawinięciach”. Proszę spróbować przepisać otrzymany propagator w zmiennych biegunowych wprowadzając moment bezwładności $I = mR^2$ i moment pędu.